

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2147/2022
27.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ђурић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, чији је законски заступник Војни правобранилац са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3999/21 од 25.11.2021. године, у седници већа одржаној 27.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3999/21 од 25.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3999/21 од 25.11.2021.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15971/19 од 13.04.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на име неисплаћених разлика у припадајућој заради за период од јуна месеца 2011. године до марта месеца 2014. године, исплати тужиоцу укупан износ од 1.406.895,53 динара у појединачно опредељеним месечним изноима са каматом по Закону о затезној камати почев од дана доспећа сваког појединачног износа, и то :на име неплаћеног прековременог рада, на име разлике неисплаћеног прековременог рада који је плаћен као редовни, на име разлике неисплаћеног прековременог рада и на име разлике неисплаћеног рада у дане државних празника. Одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му надокнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3999/21 од 25.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 15971/19 од 13.04.2021. године. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени ревизијског суда у овом случају нису испуњени законски услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији.

Пресуђењем, одбијањем тужбеног захтева није одступљено од праксе ревизијског суда у овој врсти спорова. Наиме, за прековремени рад из члана 83. став 2. и 3. Закона о Војсци Србије тужилац нема право на увећање плате јер је за тај рад, као елемент посебних услова под којим се врши војна служба, његов основни коефицијент за обрачун плате увећан за 20%. За прековремени рад из члана 98. став 1. наведеног Закона признаје се право на слободне сате, а само изузетно, под условима из члана 35. став 3. Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије („Службени војни лист“ број 10/2017- пречишћен текст), исплаћује се увећана зарада. Конкретизација овог права – признавање слободних сати или признавање права на увећану зараду, остварује се у складу са члановима 140. и 141. Закона о Војсци Србије, односно чланом 52. став 3. Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије, решењем надлежног старешине које се доноси по правилима управног поступка, а судска заштита остварује у управном спору. Тужилац није доказао да је водио управни спор, па зато не може основано од тужене потраживати и исплату увећане зараде, па ни по основу накнаде штете због незаконитог или неправилног рада државног органа.

Имајући изложено у виду не постоји потреба за новим тумачењем права, а нема ни потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Из тих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП према вредности предмета спора побијаног дела. У конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела износи 1.532.551,00 динара и нижа је од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**